

Ordfører, kun to Ændringsforslag, hvor Udvalget har delt sig. Af disse angaar det første Tilsynets Sammensætning. Det Mindretal, som har stillet Ændringsforslaget, mener, at naar man efter Loven skal kunne paalægge Kommuneraadet at lægge en Ligning i Anledning af, at der bliver for lidt til en Kirkes Vedligeholdelse, maa Kommuneraadet ogsaa have et Medlem indenfor Kirkens Tilsyn for derigennem at kunne gøre sin Indflydelse gældende. Vi anerkender, at der i Lovforslaget er truffet en Begrænsning af, hvad Tilsynet er i Stand til at paalægge Kommuneraadet at ligne, idet der er sat en bestemt Procent som Maksimum, men ogsaa indenfor denne Procent mener man, at det er retfærdigt, at det Kommuneraad, der skal foretage Ligningen, vel ikke kommer til at bestemme, hvorledes og hvor høj denne skal være, men i alt Fald ved at have et Medlem indenfor Kirkebestyrelsen er i Stand til at gøre sin Indflydelse gældende. Den Bestyrelse, der bliver valgt i Henhold til denne Lov, skal jo vælges af de nuværende Menighedsraad, og vi har fra vor Side stadig ment, at de nuværende Menighedsraad paa Grund af visse — som vi mener — Mangler ved Menighedsloven ikke er saa fuldt og godt et Udtryk for den folkekirkelige Menighed, at det jo nok kan behøves, at Kommunalbestyrelsen, naar det kan paalægges den at ligne, ogsaa maa faa en vis Indflydelse ved at have et Medlem indenfor Tilsynet.

Naar den ærede Ordfører herimod gjorde gældende — det var, saavidt jeg forstod, hans egentlige Hovedanke mod Ændringsforslaget og ogsaa, efter hvad jeg har forstaaet, den egentlige Hovedanke indenfor Udvalgsflertallet imod det —, at man derved gik udenfor, hvad Menighedsraadsloven egentlig havde tilsigtet, vil jeg dog sige, at Menighedsraadslovens § 31 synes mig slet ikke paa nogen Maade at kunne stride imod, at man gaar til en saadan Bestemmelse. Der staa i Menighedsraadslovens § 31: Indtil en Lov om Bestyrelse af Kirker er vedtaget, skal Menighedsraadet vælge Tilsynet. Der er altsaa slet ikke andet deri, end at den opsætter Bestemmelsen om, hvorledes dette Tilsyn skal vælges, indtil der bliver vedtaget en saadan Lov. Ikke den mindste af Menighedsraadslovens Bestemmelser ophæves, men det er tværtimod i den allerbedste Overensstemmelse ogsaa med Menighedsraadslovens § 31, om man vedtager, at det ene af Tilsynets Medlemmer skal være en kommunal Tillidsmand. Jeg skal

paa det bedste anbefale ærede Medlemmer af dette høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag. Jeg tror, at hvis det ikke vedtages, vil det vise sig, at der i adskillige Sognemenigheder kan fremkomme en Spænding mellem Menighedsraadet, i dette Tilfælde altsaa Kirketilsynet, og Kommuneraadet, en Spænding, som ingenlunde kan siges at være til Gavn for den folkekirkelige Udvikling. Jeg indrømmer, at det antageligt de fleste Steder vil gaa ret roligt af. Mange Steder vil det maaske aldrig eller i alt Fald meget sjældent blive nødvendigt at ligne paa Menighederne, og mange Steder, hvor der vil blive Tale derom, vil det vel nok gaa roligt af, men jeg ved ogsaa Steder, hvor Spændingen mellem Menighedsraadet og Kommuneraadet tidligere har kunnet vise sig at være ret stærk, og det vil ingenlunde virke til det bedre, men tværtimod medvirke til at frembringe en ret uheldig Tilstand i saadanne Kommuner, naar Kommuneraadene paa en Maade er satte udenfor al Indflydelse paa, hvorledes og hvor høj Ligningen til Kirkernes Behov skal være. Jeg er vis paa, at vi i Virkeligheden gavner det folkekirkelige Liv omkring i Sognekommunerne ved at stemme for dette Forslag.

Om det andet Forslag, som et Mindretal har stillet, Forslaget om Valgmenighedsmedlemmernes Stilling med Hensyn til Ligning, maa jeg sige til den ærede Ordfører, at Mindretallets Forslag gør Loven langt klarere. Det er en langt klarere Stilling at tage, naar man siger: Valgmenighedsmedlemmer, der bruger egen Kirke, er fritagne for Ligning, og Valgmenighedsmedlemmer, som ikke bruger egen Kirke, skal deltage i Ligningen. Det er en simpel og letfattelig Regel. Naar det ærede Medlem sagde, at det kunde blive dyrere for Valgmenighedsmedlemmer, som boede langt borte, saa er det jo muligt, men her bliver ogsaa det aparte Tilfælde, at af to Familier, som begge er Medlemmer af en Valgmenighed, der har sin Kirke i det Sogn, hvor den ene Familie bor, medens Nabofamilien bor lige paa den anden Side Sognegrænsen, skal den Familie, som bor i Sognet, være fritaget for at deltage i Ligningen, medens Nabofamilien, som bor udenfor Sognegrænsen, skal deltage i Ligningen. Det er et saa aparte Forhold, at vi ikke kan se rettere, end at man kommer til den mest regulære Ordning ved at vedtage Mindretallets Forslag. De Bemærkninger, som den ærede Ordfører fremsatte om, at der,